

REPUBLIKA HRVATSKA
VARAŽDINSKA ŽUPANIJA
GRAD IVANEC

GRADSKO VIJEĆE

KLASA: 023-05/15-01/04

URBROJ: 2186/012-02/05-15-2

Ivanec, 21. svibnja 2015.

Z A P I S N I K **od 21. svibnja 2015. godine**

sastavljen na 16. sjednici Gradskog vijeća Grada Ivanca održanoj u Gradskoj vijećnici, Trg hrvatskih ivanovaca 9b.

Započeto u 18.00 sati.

Zapisnik vodi: Snježana Canjuga.

Nazočni su bili: Edo Rajh, Mladen Canjuga, Stjepan Držaić, Franjo Dukarić, Jasenka Friščić, Ljubica Friščić od 18,05 sati, Milena Golubić, Vladimir Lacković, Luka Lančić, Katica Levanić, Dragutin Lukavečki, Ivan Sedlar, Goran Slavinec, Tibor Surjak, Nikolina Vlahek Canjuga, Mirko Žimbrek.

Osim vijećnika nazočni su bili: Milorad Batinić – gradonačelnik, Čedomir Bračko i Branko Putarek – zamjenici gradonačelnika, Marina Držaić, Ljiljana Risek, Maja Darabuš – Upravni odjeli Grada Ivanca, Stjepan Čehulić, Miroslav Sever, Dubravko Ferek, Ivan Vidaček, Damir Friščić, Vinko Harjač, Josip Šimunek, Daniel Vlasisavljević, Branko Matijević, Boris Gotal, Nikola Nišević i Alen Matlišin – Zajednica sportskih udruga Grada Ivanca, Domagoj Sever – vijećnik Županijske skupštine, Mateja Evačić – polaznica stručnog osposobljavanja u Upravnom odjelu za poslove gradonačelnika.

Sjednicu vodi Edo Rajh – predsjednik Gradskog vijeća.

Predsjednik konstatira da je nazočno 16 od ukupno 17 vijećnika te će se donositi pravovaljane odluke.

Predsjednik Vijeća predlaže za sjednicu dnevni red primljen uz poziv, s obzirom da predlagatelj niti nazočni nemaju prijedloga za izmjenom ili dopunom istog.

Svih 16 nazočnih vijećnika glasovalo je „za“ predloženi dnevni red te predsjednik konstatira da je jednoglasno, sa 16 glasova „za“, usvojen sljedeći

DNEVNI RED

1. Razmatranje financijskog izvješća Zajednice sportskih udruga grada Ivanca za 2014. godinu

2. Razmatranje stanja u sportu grada Ivanca

Predsjednik Vijeća konstatira da se u 18,05 sati sjednici odazvala vijećnika Ljubica Friščić te je sjednici nazočno svih 17 vijećnika.

Vezano uz točku 2. dnevnog reda predsjednik Vijeća napominje da su izjavitelji za točku 2. gradonačelnik te predsjednik Zajednice sportskih udruga Grada Ivanca gosp. Šimunek koji će moći u 15 minuta iznijeti uvodna obrazloženja.

Moli vijećnike i ostale nazočne da se u svom radu pridržavaju odredaba Poslovnika o radu Gradskog vijeća, tj. da zatraže riječ i da dobe riječ te nakon toga da se komentira, da se ne upada jedan drugome u riječ da ne bi nastao nemir na sjednici. Također, svaki vijećnik odnosno nazočni na sjednici ima se pravo javiti za riječ i raspravljati 10 minuta prvi puta, zatim se može se po istoj točki još jednom javiti i tada ima pravo raspravljati 5 minuta, a ako je replika ima pravo 2 minute.

TOČKA 1.

Razmatranje financijskog izvješća Zajednice sportskih udruga Grada Ivanca za 2014. godinu

Uvodno obrazloženje podnio je Josip Šimunek – predsjednik Zajednice sportskih udruga Grada Ivanca: Prije svega treba istaknuti radi razumijevanja djelovanja Zajednice da ista nema upliv na rad i djelovanje svojih članica, udruga odnosno klubova. Svaka udruga za sebe donosi svoje planove na temelju kojih Zajednica donosi plan i program potreba za sport Grada Ivanca. Isto tako, svaka udruga podnosi financijsko izvješće Zajednici da ih objedinjuje te upućuje Vijeću na razmatranje. Iz izvješća koje ste prihvatili za proteklu godinu vidljivo je da je prihod naših udruga iznosio 1.299.201,71 kunu, a da su sredstva iz proračuna za raspodjelu po zajednici iznosila 650.000,00 kuna i da su ista uplaćena članicama udruge po donesenoj raspodjeli prema kriterijima Zajednice. To znači da su naše udruge ostvarile prihode od članarina, sponzora i ostalog u iznosu 649.201,71 kn, dakle gotovo isto kao i iz proračuna. Uz to treba naglasiti da su udruge iskazale veće

rashode od prihoda u iznosu 49.990,49 kuna. Isto tako, ne treba zaboraviti da su udruge iskazale veće rashode od prihoda i 2013. godine 52.791,49 kn, 2012. godine 17.519,22 kn, 2011. godine 43.354,22 kn. Udrugama je danas sve teže ostvariti prihode van proračunskih sredstava iz poznatih razloga. Sve je manje sponzorskih sredstava, ali i mjesečne dotacije članova udruge sve se teže prikupljaju. O tome sam već govorio kod donošenja proračuna i naglašavao sam da mi u udrugama zbog toga ne možemo nikome uskratiti da se bavi sportom, što više naš je zadatak da se sportom bavi što više mladih, a što se iz prijave mladih sportaša i vidi. Naime, Zajednica iz dana u dan u svojim udrugama ima sve više članova.

Otvorena je rasprava.

Tibor Surjak traži obrazloženje za koje manifestacije od značaja za Grad Ivanec je osiguran iznos od 33.500,00 kuna, od kojeg iznosa je utrošeno 33.000,00 kuna.

Marina Držaić: Programom javnih potreba u sportu koje je donijelo Gradsko vijeće uz Proračun za 2015. godinu definiran je iznos sredstva za manifestacije na području sporta. U tom Programu stoji, i mi se toga držimo, da svaka udruga koja organizira manifestaciju sredstva traži od Zajednice sportskih udruga. Zajednica sportskih udruga je ta koja ocjenjuje koja manifestacija i s koliko sredstava će se financirati. Okvirno je to 2014. i 2013. godine bilo u Programu sportu određeni iznos sredstva, međutim ocijenili smo da nije dobro da Grad Ivanec ocjenjuje koja je to manifestacija od interesa i smatramo da je Zajednica sportskih udruga stručnija i kvalificiranija donositi takve odluke. Zajednica sportskih udruga se očituje na taj prijedlog, dostavlja ga nadležnom Upravnom odjelu i sredstva se doznaju Zajednici, koja onda ista prosljeđuje sportskoj udruzi koja kandidira sredstva za manifestaciju.

Daniel Vlasisavljević: Radi se o sljedećim manifestacijama: proglašenje najsportaša i ekipa Grada Ivanca za 2014. godinu te dodjelu priznanja - 4.000,00 kn; brdska utrka Ivančica 2015. - 5.000,00 kn; brdsko biciklistička utrka Dunhill Ivančica - 3.000,00 kn; Bedenec kros liga - 1.000,00 kn; malonogometna liga - 9.000,00 kn; memorijalni karate turnir - 5.000,00 kn; seoske igre Salinovec - 5.000,00 kn; trka ulicama grada Ivanca - 2.000,00 kn; ostali memorijalni turniri i kupovi – npr. košarka, ribolov, rukomet 2.500,00 kn, što zajedno iznosi 33.500,00 kuna.

Tibor Surjak: Tu opet matematika ne štima.

Više se nitko nije javio za raspravu.

Nakon provedenog glasanja predsjednik Vijeća konstatira da je svih 17 nazočnih vijećnika glasovalo „za“ te je jednoglasno donijet

ZAKLJUČAK

Prihvaća se Godišnje financijsko izvješće Zajednice sportskih udruga Grada Ivanca za 2014. godinu.

TOČKA 2.

Razmatranje stanja u sportu grada Ivanca

Uvodna obrazloženja podnijeli su gradonačelnik Milorad Batinić te predsjednik Zajednice sportskih udruga Josip Šimunek.

Milorad Batinić: Mnogi si možda postavljaju pitanje zašto se održava tematska sjednica. Na sjednicama Vijeća često je bilo upita kad se raspravljalo o programu sporta, u sklopu proračuna, kad se raspravljalo o izvršenjima programa, konstatirali smo ono što je bilo i uvodno navedeno od strane gosp. Šimuneka – predsjednika Zajednice, sve je teža situacija u financiranju sportskih aktivnosti i klubova na području grada Ivanca. Cilj je tematske sjednice da samo o temi sporta raspravimo u jednom širem krugu, da osim gradskih vijećnica i vijećnika budu nazočni i predstavnici izvršnog odbora Zajednice gdje ćemo moći u raspravi istaknuti i ukazati i na dobre strane i na probleme koji prate sport, ne samo u Ivancu. Ovo je prije svega ideja je da ovo bude početak javne rasprave kao uvod u izradu strategije sporta na području grada Ivanca koja bi trebala dati odgovore na određena pitanja, a ima ih vjerujem mnogo. To je inicijalna ideja i gradske uprave tijekom niza godina. Ukazat ću na pitanja koja su mi upućena od strane građana i sportaša te članova Vijeća. Smatram osobno, a dobio sam i potvrdu i stručnih službi i u olimpijskom odboru, da je nužno s obzirom i na broj klubova na području Grada Ivanca, na nepostojanje jedne konzistentne nacionalne strategije razvoja sporta na području Republike Hrvatske koja je u fazi izrade, a ide se u i u izradu novog Zakona o sportu, da je nužno da se napravi jedna strategija koja bi trebala definirati što je sport sutra u gradu Ivancu, što su sportski objekti na području grada Ivanca, isto tako sama organizacija sportova na području grada Ivanca. Pitanja se postavljaju i u domeni što je posebno aktualno u zadnjih 2-3 godine – pitanje sportske rekreacije. Svi smo svjesni okolnosti, činjenica da sportska rekreacija poprima veliki utjecaj na građane, a pogotovo nas koji nismo više u mogućnosti fizički aktivno se baviti sportom – trebalo bi posebno težište. Problemi i mogućnosti kako i na koji način i u kojoj režiji organizirati manifestacije na području grada Ivanca. Svjesni da su sada sve manifestacije s ciljem da bude tih sportskih manifestacija sve više; zatim prilagodba samih klubova određenim promjenama pogotovo što se tiče samoga financiranja, praćenja financiranja jer ulaskom Hrvatske u Europsku uniju određena regulativa je daleko više postrožena nego sada. Pitanje proračunskih sredstva - što se uvijek potencira, svjesni smo situacije i težine. Ranijih godina daleko je više sredstava kroz sponzorstva namaknutih u klubove nego što je bilo prošle godine, treba razmotriti i neke nove izvore financiranja sporta ako postoje, Pitanja sportskih građevina – imamo aktualan detaljni plan sporta gdje su predviđene

određene gradnje, izmještanje stadiona sa sportskim sadržajima, ostavljene su određene mogućnosti da se ti projekti mogu financirati iz fondova Europske unije. Prema nekim informacijama izgledno je da bi se od 2017. godine takve građevine mogle financirati iz tih sredstava. Naglašavam da je ova sjednica uvod u javnu raspravu – trebala bi biti element za početnu fazu izrade strategije, ukazati na mogućnosti, prijetnje i rizike koji slijede sve s ciljem i sa željom da razina sport na području grada Ivanca i sportske aktivnosti u kvalitativnom i kvantitativnom smislu ne padaju nego da idu na neke više razine koje mogu dosegnuti s obzirom na financijske prihode. Strategija je strateški dokument koji bi trebao dati odgovor, prije sve smjernice kako raditi u budućnosti. Princip sjednice takvoga tipa, a to će biti moj prijedlog upućen vijećnicima, sve ove rasprave se snimaju, predlažem konstruktivne prijedloge, konstruktivnu raspravu, sve će biti zapisano. Nakon toga stručne službe pripremiti će slijed vaših rasprava, prijedloga, razmišljanja. Predlažem da se oformi jedna radna grupa koja će sve to na neki način objediniti, gdje će biti određene preporuke koje bi trebale bile podloga izrađivaču za izradu strategije razvoja sporta na području grada Ivanca. U Gradu Ivancu nemamo kapaciteta fizičkih da to netko napravi, nemaju ni klubovi ni zajednica. Uputiti ćemo javni poziv stručnim timovima i osobama koje se bave time i zajedno s njima to raditi.

Josip Šimunek: Svi skupa trebali bi biti ponosni što naša Zajednica od 2006. godine, kad je donijet Zakon o sportu u kojem se apostrofira Zajednica sportskih udruga kao tijelo u JLS-u zaduženo za pitanje sporta, raspodjelu proračunskih sredstava ne vrši po ključu političkog prostuiranja po Gradskom vijeću već po utvrđenim kriterijima. Da su kriteriji idealni – možda i ne u potpunosti, no sasvim sigurno nisu postavljeni kao neka tzv. sveta krava već se svake godine revidiraju kroz prijedloge udruga prema izmjenama istih i donosi na Skupštini Zajednice kao tijelo jedino meritorno za korekcije kriterija, koja su, naravno, sastavljena od svih sportskih udruga u Gradu Ivancu. Dakle, Izvršni odbor u najvećoj mjeri uvažava specifičnosti svih članica naše Zajednice i prema tome, naravno, poštuju zakone, statut i sam proračun predlaže izmjene na već spomenuti način. Ta je činjenica teško osporiva imajući uvid u dokumentaciju odnosno zapisnike sa sjednica tijela Zajednice. Svatko od nas može imati stav o svakom pitanju, ali taj stav mora biti na temelju argumenata. Žalosno je što se povodimo za anonimnim prepiskama i što su one postale temelj na kom se stvara iskrivljena slika o radu Zajednice i njenim članicama. Svatko tko želi dobro sportu ima priliku doći na Skupštinu Zajednice ili u naše udruge i aktivnosti se uključiti u rad. Udruge drže u životu pojedinci, volonteri koji ulažu svoje vrijeme, znanje i sve češće vlastita sredstva da bi udruge funkcionirale. A onda na temelju primjedbi pojedinaca sav napor i odricanje tih ljudi se omalovažava i kritizira, a da sami nismo spremni aktivno se uključiti u rad udruga. U Gradu Ivancu registrirano je preko 900 sportaša, a sportaša i aktivista vezanih za sport preko 1500. Mi smo našim kriterijima zbog nedostatka sredstava postaviti uvjete za prijem u zajednicu. Nažalost, time na neki način uskraćujemo bavljenje sportom. Što bi nam se tek dogodilo da se pojavi interes za npr. atletiku ili hrvanje kao kraljice sporta, kako bi svi skupa tada reagirali? Za bavljenje sportom mora postojati interes, uvjeti, stručni kadar i naravno udruge. Nama je zadatak osigurati uvjete i stručni kadar, ali kako? Zajednica i gradske

strukture zajedno moraju djelovati, ali do sada je toga bilo premalo. Najbolje oslikava odnose donijeta strategija sporta Grada Ivanca. U njoj se spominje kako dvorane koriste svi profesionalni sportaši grada. Ja postavljam pitanje koja udruga u Ivancu ima profesionalce. Među problemima sporta navedeni su nedostatak strategije razvoja sporta – da li je za to odgovorna jedina Zajednica koja nema vlastiti prostor, a da ne spominjem informatičku opremu i pitam kada su gradske vlasti sjele i s predstavnicima Zajednice razgovarale na tu temu. Sportske udruge i Zajednica sportskih udruga nema adekvatnog kadra – u svakoj prilici koju smo imali isticali smo probleme da sa sredstvima s kojima raspolažemo ne možemo sačuvati stručni kadar u udrugama i isticali smo potrebu stvaranja pretpostavki za zaposlenje istih kako bi bez brige o vlastitoj egzistenciji mogli dati puni doprinos u radu udruga. U svojim planovima Zajednica je istaknula potrebu profesionalca u Zajednici, ali to ne garantira bolji rad Zajednice i udruga ako taj profesionalac nema prave uvjete i želju za radom. Nedostatak promocije sporta van granica gradskog naselja Ivanca u mlađim uzrastima – ako nemate dovoljno stručnog kadra u udrugama postavljam pitanje kako van udruga osigurati stručni kadar za bavljenje sportom. I tu smo naglašavali da bez stručnog kadra nema bavljenja sportom, ali ne samo sportom već i rekreacija bez nadzora i struke nije rekreacija. Udruge su pokušavale kroz ljetne škole animirati djecu u naseljima, ali bez većih uspjeha. Nedovoljna transparentnost rada Zajednice sportskih udruga – Zajednica koja je u 2014. godini ima sportsku i poreznu inspekciju od kojih ni jedna nije imala primjedbi na rad Zajednice u najmanju je ruku neozbiljna i neodgovorna tvrdnja da Zajednica ne radi transparentno. Odluke na Izvršnom odboru i Skupštini zajednice donose jednoglasno, nakon argumentiranih rasprava uz uvažavanje specifičnosti u radu svake udruge. Jedino su žučne rasprave kod raspodjele proračunskih sredstava jer su svima nedostatna, ali i tada su odluke na kraju jednoglasne. U materijalima za sjednicu dali ste prikaz i strukturu sredstava za financiranje javnih potreba u sportu od 2005. do 2015. godine. Ja ću napomenuti da je Zajednica osnovana 18.05.2001. godine i da je tada u Zajednicu ušlo 10 udruga, bez velikih – nogomet, rukomet, košarka, koji su se u Zajednicu uključili 2003. Od tada Zajednica broji 16 članica. Broj članica 2005. bio je 17, a danas 23 i jedna je na čekanju do kraja ove godine. Da slika bude potpuna iz 2003. godine uzet ću Rukometni klub Ivančica koja je prema tadašnjoj raspodjeli tada dobio 248.000,00 kn i Karate klub koji je dobio 3.000,00 kn. Po važećim kriterijima 2014. godine Rukometni klub Ivančica primio je 151.445,00 kn, a Karate klub 33.059,00 kn. Nadalje, u prikazanoj strukturi vidljivo je da su se sredstva za raspodjelu u udrugama smanjivala, a broj je udruga rastao. Zajednica nije imala utjecaja na ukupna sredstva za financiranje potreba za sport, već samo onaj dio namijenjen za raspodjelu udrugama. Na kraju ću se samo dotaknuti anonimnog bivšeg sportaša koji tvrdi da se u udrugama ne radi s djecom i mladima i da nema publike na sportskim terenima. Zapravo su naše udruge spale na to da upravo mladi preuzimaju prerano teret natjecanja i veseli me da taj anonimus nije u pravu. Nama je problem da kad stvorimo određenu kvalitetu u ekipnim sportovima, ostale sredine odvlače naše sportaše obećanjima o novčanim naknadama ili zaposlenju, što mi, nažalost, ne možemo omogućiti. U tvrdnji o nedovoljnoj posjećenosti ili nazočnosti publike na sportskim natjecanjima, jasno barem nama u Zajednici daje do znanja o posjeti istog sportskim manifestacijama. Ali pitanje

publike je jedno veliko pitanje svima nama. Teško je prihvatiti da vrlo malo roditelja posjećuje takmičenja i bodre svoju djecu kad su takmičenja u Ivancu kad smo domaćini, a još je teže osigurati pratnje roditelja na gostovanje. Ako nam sugrađani ne dolaze na sportska natjecanja prvoligaša ili drugoligaša u mjeri koja bi zadovoljavala Grad pa i nas, po nama je pitanje više gospodarske sfere i apatije koja nas okružuje, a u kojoj se sasvim sigurno Zajednica ne prepoznaje kao uzrok, a još manje kao rješenje. No, mi u Zajednici osjećamo obvezu da makar kroz to vrijeme bavljenja sportom takva današnjica postane podnošljivija i smatramo da u tome uspijevamo, a masovnosti nam je argument tvrdnje. Završit ću u nadi da ćemo od sviju Vas dobiti podršku na dobrobit Ivanečkog sporta u smislu da vlastitim radom i utjecajem osnažite financijsku podršku Zajednice animirajući sponzore do kojih udruge same ne mogu doprijeti.

Edo Rajh pojašnjava da Gradonačelnik i predsjednik Zajednice mogu se uključiti u svakom trenutku u raspravu po bilo kojoj točki i to više puta.

Milorad Batinić: Što se tiče anonimne prepiske – to je jedna od niza anonimnih prepiski. Imamo sandučić na ulazu u gradsku vijećnicu gdje građani mogu ostaviti svoje primjedbe, poruke, razmišljanja. Tako je došla i ova konkretna prepiska za sport. Odgovaram svim građanima, bilo oni mislili pozitivno ili negativno, da li se slagali ili ne slagali se. Osobno ne držim do anonimnih prepiski. Svaki građanin može doći u gradsku upravu javno izraziti svoje mišljenje. Grad Ivanec nema Strategiju razvoja sporta. Ova tematska sjednica trebala bi dati podlogu za izradu strategije razvoja sporta kao početak javne rasprave. Kritika koja je bila upućena da Grad nije htio razgovarati sa Zajednicom. Imao sam u Zajednici s gosp. Matijevićem i gosp. Jarnjakom razgovore o određenim temama. Što se tiče netransparentnosti rada – da li se to radi možda o neimanju web stranice. Pitanje publike – ja se brinem zašto nema publike na sportskim terenima. Želim čuti razmišljanja i prijedloge kako dovući Ivančane na sportske terene. Vjerujem da ćemo u budućnosti napraviti nešto drugačije da ima što više publike na sportskim terenima. Okupili smo se da pokušamo zajednički naći rješenja za neka pitanja koja se uvijek otvaraju.

Josip Šimunek: Na web stranicama Grada Ivanca našao sam gdje piše Strategija razvoja Grada Ivanca od 2014. do 2020. godine, tamo piše sport. I za mene je to strategija razvoja sporta. Pozivam se na ono što sam pročitao.

Marina Držaić: Kad je u pitanju Strategija razvoja Grada Ivanca, bile su formirane tri radne skupine, provedena je široka javna rasprava, na koju je bila pozvana i Zajednica i to je bilo vrijeme kada se iščitavala Strategija da netko od strane struke ako je u tekstu pogrešno upotrijebljen termin, tada je bilo vrijeme da se to kaže, jer upravo zato je javna rasprava i provedena.

Milorad Batinić: Strategija razvoja Grada Ivanca obuhvaća sve segmente pa tako i sport, ali u jednom uskom obimu. Strategija razvoja sporta zacrtava određene ciljeve, prioritete i mjere propisuje za poboljšanje situacije u sportu. S obzirom da sama inicijativa da se

ide na izradu jednog takvog dokumenta proizlazi iz gradske uprave, govori koliko sport znači gradu, Ivančanima i meni osobno.

Otvorena je rasprava.

Mirko Žimbrek: Sad će ovaj mjesec biti šesta godina što sam član Gradskog vijeća i vrlo dobro znate da sam uvijek branio prvenstveno svoj osobni stav, kada se radilo o financiranju, pogotovo iz proračuna, vezano za financijska sredstva koja idu iz proračuna Zajednici športskih udruga, i po pitanju kada je bilo donošenje financijskih izvješća kao točke dnevnog reda, pogotovo kada je bilo donošenje kod proračuna izdvajanje za sport. Zadnjih nekoliko godina praktički isti iznos se izdvaja za sport, negdje oko 750, 650 tisuća kuna. Novaca nema, vjerojatno će ga biti sve manje. Smatram da će asfaltna igrališta, ne samo na područja grada Ivanca, nego na području bivše općine Ivanec, prema demografskoj slici zjapiti prazna. Sad je već po pojedinim mjestima i upitno koliko će uopće biti djece u prvim razredima. Mislim i stavljam toga da se jedan dio novaca iz tog dijela što je u zadnjih šest godina ostavljeno za gradnju asfaltnih igrališta mogao izdvojiti za sport. Već sam nekoliko puta ovdje na Vijeću rekao prilikom proslave Dana grada Ivanca, nemam ništa protiv grada Ivanca, da se jedan dio, možda malo skromnije moglo slaviti, a da se dio novaca dao Zajednici športskih udruga. Vama, predstavnici Zajednice športskih udruga, mi kao vijećnici koji vijećamo, možemo komentirati, možemo govoriti, no međutim, o financiranju športa u Ivancu, prvenstveno odlučuju gradonačelnik, dogradonačelnici i većinski dio ovoga Vijeća.

Luka Lančić: Evo za neke koji možda ne znaju, ja se zadnjih 20 godina aktivno bavim sportom, dobro sad sam već prestao, ali zadnjih nekoliko godina volontiram, kao djelatnik i u jednom sportskom klubu i u sportskoj rekreaciji. Samim time se na neki način osjećam da dam svoje neko viđenje o svemu tome. Ne obazirem se previše na takva anonimna pisma, ali me smeta da takvo mišljenje nije jedino, da mnogi ljudi dijele to mišljenje, da je sport u gradu Ivancu u nekoj krizi, da se po klubovima ne radi dobro. Činjenica je da klubovi imaju svojih problema i da svaki klub ima svojih uspona i padova i da se donose možda neke pogrešne odluke. Ali je isto tako činjenica, i to neosporna činjenica, da se danas u gradu Ivancu sportom bavi više sportaša nego se ikad bavilo sportom. Ja mogu tu navesti samo jedan primjer kad sam ja bio junior, prije nekakvih deset godina, i apostrofiram tu mlađe kategorije, mlađe dobne uzraste. Vi se onda niste mogli tako baviti bilo koji sportom, vi ste mogli birati ili rukomet ili nogomet ili, praktički to je bilo to, za kadete, za juniore, za pionire. Danas djeca kad krenu u školu mogu birati od košarke, rukometa, nogometa i u Margečanu i u Ivancu, taekwonda, karatea, malog nogometa. I mislim da je to nešto pozitivno. Činjenica je da su neki klubovi, konkretno rukomet je temeljem toga izgubio zbog toga, ne idu sad sva djeca na rukomet kao prije, ali to je pozitivna stvar. Mislim da je to najbitnije kod sporta, ta masovnost kod mlađih dobnih uzrasta, masovnost, a s druge strane i kvalitetan rad sa mladima. Broj udruga nam se povećava iz godine u godinu i broj klubova raste, s druge strane gospodarska situacija kakva je, proračun je sve manji i manji, novca je sve manje, i to je normalno najveći problem. I tko god je radio i volontirao u udrugama zna s kakvim se sve

problemima ti sportski klubovi i udruge nalaze i s kakvim se moraju problemima boriti. Upravo je to, recimo, najveća pozitivna stvar da raste broj klubova i udruga i upravo je to taj uteg tim istim klubovima i udrugama jer upravo u tom kolaču, masi, kojoj se raspodjeljuje praktički sve manje je sredstava za pojedinu udruhu. Znači, kad se govori o raspodjeli sredstava smatram da su kriteriji koje su postavili da su dobri. Zašto? Zato jer ključ je ono najbitnije, najbitnije od sporta, nabitnije od onoga što bi ti novci koje građani izdvajaju trebali pokrivati. Da ti neki klubovi u toj raspodjeli možda bi trebali dobivati više, neki manje, činjenica je da je tako. Ali je isto tako činjenica da vi ne možete napraviti kriterij, kako god da kriterije postavili, uvijek bude nezadovoljnih. Ali kriteriji moraju biti jer da nema kriterija na koji način bi raspoređivali, na temelju dojma? Ne može se na temelju dojma ili simpatije, nekakvi kriteriji moraju postojati. da li su oni dobri, da li nisu, o tome se svake godine raspravlja i svatko može dati prijedlog. Zbog toga mislim da Zajednica i dalje mora postojati, mora biti ta koja će raspoređivati sredstva i u krajnjoj liniji, svi sportaši, svi klubovi su članovi te iste Zajednice. Što se tiče nekakvih prijedloga, po meni je ono nešto što bi trebalo biti strateška odrednica u budućnosti sporta grada Ivancu, to je sigurno masovnost kod djece i kvalitetan stručan rad s tom istom djecom jer iz samog tog rada s mladima i kasnije proizlaze vidljivi rezultati. Smatram da je sportska infrastruktura bitna, ali s obzirom na razinu jednog amaterizma i volonterizma koje imamo u gradu Ivancu, s obzirom na razinu proračuna koji imamo, smatram da infrastruktura koju smo izradili je dovoljna trenutno za potrebe koje imamo. I mislim da u budućnosti moramo pokrenuti ulaganje u sportaše, a ne toliko u infrastrukturu, konkretno, predlažem da nešto o čemu se treba razmatrati je ulaganje u obrazovanje kadrova, znači obrazovanje trenera i klubova, na način da svaki klub predloži svoje trenere, bilo to za nekakve stručne seminare, bilo to za neke trenerske škole, a iz proračuna bi se na neki način probalo namaknuti sredstva da se to subvencionira i da se dio plati ili da se proba kroz nekakve natječaje, pošto su ti natječaji ministarstava dosta vezani uz obrazovanje, ima dosta toga gdje bi se moglo to riješiti. Drugi problem s kojim se sportaši sigurno susreću su troškovi prijevoza i transporta, nešto o čemu bi se isto moglo razmisliti je nekakvo rješavanje, pomaganje u rješavanju tog problema prijevoza, da li je to nabavka nekakvog kombi vozila, ili je to pronalaženje nekog modela, dogovora s javnim prijevoznicima gdje bi se dio subvencionirao, gdje bi se plaćala ta nekakva vozila, gdje bi taj javni prijevoz osigurao nekakav dodatni prijevoz, ne znam, ali to je nešto o čemu vrijedi raspraviti i da se o tome proba donesti neka odluka. Dok god je ljudi koji rade po klubovima, znači to su u Ivancu redom volonteri i entuzijasti koji izdvajaju svoje vrijeme i svoj novac da bi ti klubovi mogli funkcionirati, da bi mogli organizirati natjecanja, dok god je roditelja koji su voljni za svoju djecu izdvajati novce da bi se on mogla baviti sportom, dok god su ti roditelji spremni pomagati tim istim klubovima ja se ne bojim za sport u gradu Ivancu i mislim da bez obzira na nedostatak sredstava, bez obzira na sve probleme koji jesu, sport u gradu Ivancu nikad ne bude problem.

Milena Golubić: Bila sam predsjednica jednog ženskog rukometnog klub u osnivanju pa dosta te problematike mi je poznato. Nitko ovdje nije spomenuo roditelje. Vidimo da u gradu Ivancu, tu je podatak, 900 sportaša kojih je registrirano, preko 1500 sportaša koji

su u nekim od klubovima, samo stavite roditelje plus tu. Znamo koliko roditelji ulažu u svoju djecu, godinama, i ima na području grada Ivanca i sportaša koji su uspjeli na nekim višim razinama. To je za svaku pohvalu. Svi ovi članovi Zajednice sportskih udruga koji su danas ovdje, oni su isto volonteri u tome. Ulažu svoja sredstva, prvenstvo svoje vrijeme u ovoj zajednici jer su vjerojatno njihova djeca u nekim od klubova. Ovom prilikom zahvalila bih se svim volonterima na području grada Ivanca, svim roditeljima koji su uključeni u te sportske manifestacije. Moje pitanje bilo bi svim članovima, odnosno izvršnom odboru Zajednice sportskih udruga: razmatrajući i analizirajući ova financijska sredstva koje klubovi dobivaju, vi sigurno imate informacije koliko košta održavanje jedne prvenstvene utakmice prema nositeljima kvaliteta, po rangovima koji jesu. Da li su ova sredstva koja se izdvajaju iz proračuna, plus članarina, sponzori i ostalo, dostatna samo za pokrivanja troškova održavanja ligaških utakmica. Da li se klubovi pokrivaju iz tih sredstava? Što ako se ne pokrivaju? Mislim da je to ono osnovno što bi se iz recimo iz Grada trebalo izdvojiti da se pokriju ti troškovi. Znači održavanje bilo kakve utakmice, takmičenja ili nečega drugog. Da ne govorimo o prijevozu, koliko je prijevoz problem svim klubovima koji putuju po cijeloj Hrvatskoj. Tu su ostvarenja na nivou 2004. godine i vidim da praktički ispada da svi klubovi pozitivno djeluju. Tri, četiri klubova su negativni predznak poslovanja iskazala. Što onda to govori, da li je zaista sve u redu? Ja znam konkretno, za Ženski rukometni klub na godišnjoj razini samo za troškove sudaca, utakmica koliko su koštali i naravno treneri, jer svaki klub koji ima stručni kadar, nitko danas badava ne radi, ali to su minimalna sredstva koja treneri dobivaju, da košta preko 100.000 kuna. Da li sam u pravu ili nisam u pravu, ja bih voljela danas to čuti.

Josip Šimunek: Možda da ja samo velim prije, s obzirom da smo rukometni klub gdje sam ja predsjednik, zapravo u najvišem rangu. Ja vam mogu reći da za igru, suce i delegate, u prvoj ligi se treba platiti prije odigravanja susreta 4.200,00 kuna. Uz to imate mjerače vremena i liječnika. To vam je domaća utakmica. Vanjska utakmica je prijevoz, troškovi autobusa i ono ostalo što ide uz to. Mi smo imali prije godinu dana, kad smo bili u drugoj ligi, kadete koji su bili u prvoj hrvatskoj ligi i morali smo nakon 51% odigranih susreta odustati jer nismo imali novaca za pokrivanje troškova prijevoza. Znači, mi ne možemo pokrpati prijevozne troškove za ekipe u natjecanju. Druga stvar je to što se teško skupljaju dotacije od roditelja jer ljudi nemaju novaca i tu smo još više onda ograničeni, tu je još dodatni problem, nema dovoljno da dva roditelja dođu, a trećeg moramo mi financirati. Znači tu vam je problem, da vam se točno podastre koliko je, ali slična situacija je u svim klubovima koji tu djeluju. Čim ste vi u nekakvoj Hrvatskoj prvoj, drugoj ili trećoj ligi, onda su troškovi ogromni. A da li ne igrati te lige, ako ostvarite pravo da se kvalificirate, mi smo u rukometu dva puta odustajali, ali to nema smisla onda, mladi nemaju nekakvi cilj. Sportaš vjeruje da ako hoda na treninge, poslije bude igrao u nekom jačem rangu i to ga vuče malo naprijed.

Daniel Vlasisavljević: Prije svega htio bih zahvaliti gospođi Golubić jer je bila predsjednica mogega kluba. Jedna informacija, a vezano uz to, imali smo sportsku inspekciju i jednu jedinu smo u principu imali negativnost, nismo imali paraf predsjednika. Ne možemo

predsjednika naći, nitko ne želi biti predsjednik. Odgovor gospodinu Lančiću, jako je povrijedilo sve nas koji smo u sportu, da li je to eklatantan primjerak tih sugestija, primjedaba koje vi imate u Gradu, to je eklatantan primjerak koji ste nam metnuli u materijale. Mislim, malo samo osupnut s obzirom da sam dugo godina bio vijećnik i uvijek sam branio u Vijeću boje te Zajednice sportskih udruga. Malo sam osupnut, vjerojatno sam očekivao malo žešću temu, ali nije. Drago mi je da je politika konačno prepoznala da je sport dio ovoga grada.

Luka Lančić. Ne smatram da je rukometni klub sada važniji ili bitniji od ostalih. Ne smatram da on zavređuje dobiti više novaca. Ja sam samo htio iznijeti jedan podatak, s obzirom na govorancije da se u rukometnom klubu novci troše na ovaj način, na onaj način, da si netko stavlja novce u džep, da se "plaćaju ne znam kakvi dodaci igračima itd. ja ću samo iznijeti jedan podatak koji se odnosi na sezonu koja je završila u rukometnom klubu. Troškovi sudaca i delegata, znači, samo za , ne samo za prvu ligu, za sva natjecanja i ostalo, mlađe dobne uzraste i tako, je bilo 66.000,00 kuna. Troškovi članarina i kotizacija su bili 23.000,00 kuna savezu. To u grubo uzmete je 90.000,00 kuna. Samo znači za troškove članarine, kotizacije savezima i troškovi sudaca i delegata. Ako na to dodate, evo naš tajnik iz kluba se malo potrudio pa je ukupno izvadio, mi kao rukometni klub zbrojili smo sve uzraste, svih 5 ekipa koje su imale ukupno 71 putovanje u sezoni. Prva ekipa je putovala od Zadra, Osijeka, ne znam, Metkovića, itd., a ovi mlađi dobni uzrasti nisu putovali u Vidovec, Vinicu itd., nego su putovali Virovitica, Slatina itd., nije ipak to tako blizu. Mi smo se isto kod tih putovanja na razno razne načine snalazili, roditelji su pomagali ovako i onako da se to sve izgura. Kad bi uzeli neki trošak jednog kombija od 18 mjesta, to je ukupno 86.000,00 kuna. To ukupno izađe 18.000,00 kuna, troškovi prijevoza, troškovi sudaca i delegata i troškovi kotizacije. Evo sad opet napominjem, ja ne smatram da rukometnom klubu se trebaju osigurati točno oni svi troškovi koje oni imaju. Mislim nije rukometni klub bolji ili vredniji od svih ostalih, ali samo hoću dati jedan podatak da ti troškovi ipak postoje, nisu izmišljeni, da se ti novci ne dijele šakom i kapom ljudima nego su to stvarni troškovi koji su nužni za normalni rad i funkcioniranje klubova. Ja ne smatram da je sport najbitnija stvar u gradu, nije, sigurno nije. Postoje druge i važnije stvari i shvaćam da je normalno da je proračun iz godine sve manji i manji i da su ograničena sredstva, i rukometni klub s obzirom na svoj proračun koji ima nije u mogućnosti natjecati se u tim ligama i natjecat će se u nižim ligama zato jer mu to sredstva ne dozvoljavaju, ali samo bih htio da bude jasno da sav onaj iznos koji je rukometni klub, konkretno sad dobio od Zajednice sportskih udruga, dakle od građana grada Ivanca, potrošio se isključivo i jedino na troškove koji su nužni za neophodan rad kluba i na ništa drugo.

Milorad Batinić: Dostavljena je svim nazočnim tablica koja se odnosi na porezne prihode Grada Ivanca i upravo smo zato stavili od 2005. godine otkad Zajednica funkcionira kao takova, koliko je to u relativnim iznosima u odnosu na porezne prihode Grada Ivanca. Od 2010. pa do 2015. vidite koliko su proračunski prihodi pali - 4 milijuna kuna poreznih prihoda, živoga novca za raspolaganje, za investicije, za projekte, za sve. Sportu nismo smanjivali niti kune, niti lipe. Kad uspoređujemo uvijek se na neki način mjerimo da

vidimo kako drugi, ne da budemo zavidni ili da se divimo, nego da vidimo da li možda u nečemu griješimo, pa kad se usporedite recimo sa Krapinom koja je za 1000 stanovnika manja, ima porezne prihode po glavi stanovnika većih nekih 5 milijuna i nešto pa izdvaja 3.98% za sport, Novi Marof koji izdvaja 4.6%, Varaždin koji izdvaja 6.19%, Lepoglava 6.45%, a koliko izdvaja Ivanec u zadnjih 4-5 godina? Znači, mislim da moramo biti realisti, moramo biti objektivni i raspravljati na način da uvažavamo ove okolnosti. Financiranje sporta, članak 74, želio bio pročitati prvi stavak: Osnovu financiranja sporta čine prihodi koje pravne i fizičke osobe koje obavljaju sportsku djelatnost ostvaraju obavljanjem sportske djelatnosti, zatim članarine koje ostvaruju sportske udruge, dobro igre na sreću, i sredstva jedinice lokalne samouprave. Dakle, na trećem mjestu. Tu su znači u prvom rangu ili u drugom, nebitno sada, tek na trećoj razini. Zakon nije, ja bih volio da je, da se propiše točno određeni postotak koliko se izdvaja za sport. Jer bi tada i nama bilo puno jednostavnije, i vama isto tako da se točno definira. Imamo koliko je Crveni križ posto, koliko je vatrogastvo, Grad poštuje svaku dotaciju. U ovih 10 godina funkcioniranja Zajednice, mislim da niti jednom, niti jedna dotacija Sportskoj zajednici nije kasnila. Uvijek se išlo na vrijeme, a plaće su kasnile gradskoj upravi. Tako da ova opaska da Grad nije korektan apsolutno ne stoji, ali isto tako da bi otvorili određene teme. Što se tiče pisma, to je jedno najbenignije, bila su neka koja nisam želio da pročitate, da čujete i vidite, a dužni ste ih čuti isto kao i ja jer tema je sport. Ono što mislim otvoreno velim svakome u oči, to je jedno, a drugo nije bilo nikakvih predumišljaja s time, samo da imate predodžbu, znači da takve stvari dolaze do Grada. Konstatacija da je Grad konačno našao vremena za razgovor ne stoji. Na svaki poziv koji je bio od strane predsjednika Zajednice, izvršnog odbora Zajednice, odazvali smo se. Gospodin Vlaisavljević i Matijević se sjećaju, da samo predlagao dodatnih 40 ili 50 tisuća kuna za osobu, profesora fizičke kulture koja će voditi stručne poslove Zajednice. Zajednica to nije prihvatila, valjda iz objektivnih razloga. Idemo razgovarati, idemo vidjeti u kojem smislu se može popraviti jer svjestan sam činjenice koliko klubova, koliko poslova, samo tajnički, da pokušamo na neki način racionalizirati i poslovanje po klubovima, od onih obveznih izvješća koje moraju dati, ali ljudi nemojte očekivati od mene ili od gradskih službi da mi damo rješenje. Morate uvažavati jednu činjenicu, pročelnica Držaić je pročelnica i za društvene djelatnosti, tu spada i sport, u Gradu Ivanču je 16 zaposlenih s vozačem i sa čistačicom. Prosjek zaposlenosti u jedinicama lokalne samouprave u Hrvatskoj veličine Grada Ivanca, prosjek i dio poslova koje obavljaju, jer sve jedinice lokalne samouprave, naše susjedne obavljaju poslove koje obavlja Grad Ivanec, određeni poslovi su povjereni nekom drugome, i to se ne vidi kroz broj zaposlenih, ali se vidi kroz proračunski izdatak, prosjek je negdje između 25 i 30 zaposlenih. Kad bi Grad imao ljude, brojčano, znači kvalitativno i kvantitativno, vjerujem da bi drugačija situacija bila u sportu, zato smo tražili suradnju na toj razini sa Zajednicom da vidimo da li Zajednica može od svih klubova naći nekog tko se želi posvetiti tome, da tu napravimo jednu suradnju, u tome dijelu da se to napravi. Mi smo sada, evo to je bilo i pitanje na Gradskom vijeću, kad smo donosili proračun, gospođa Tina Putar radi na Učilištu, Grad Ivanec izdvaja 50.000,00 kuna dotacije za pisanje projekata udruga civilnog društva i za pomoć u organizaciji manifestacija tih udruga.

Ljiljana Risek: Ove godine je prijavljeno 35 projekata, dosada, koji su vrijedni negdje 850 tisuća kuna, do ovog momenta.

Milorad Batinić: Znači, kad velim da se vide mogućnosti iznalaženja drugih izvora financiranja, sufinanciranja za nešto, udruge civilnog društva su puno jednostavnije nego sport. Mi smo pratili sport, da li postoji negdje nešto, ali ono što sam rekao i uvodno, morat ćemo svi zajedno, kao što se i Grad okreće novim izvorima financiranja, upućujemo i sportske udruge. Isto tako, kada ste govorili o troškovima financiranja sporta, da, svjestan sam toga. Pokušao sam u Saboru u razgovoru s pomoćnikom ministra koji je nadležan za poslove sporta, po pitanju ono što je bila inicijativa da određeni uzrasti moraju plaćati liječničke preglede. To su značajna sredstva. No, nitko ne želi preuzeti odgovornost, mogu razumjeti. Izmjene Zakona o sportu, velim volio bih da se točno prepiše jer puno je jednostavnije, kvalitetnije, makar je i dosada Zajednica imala tu mogućnost, mi smo se uvijek zadržavali unutar okvira. Naravno da bi svaki od nas volio da se može odvojiti više sredstava, nažalost, imate tablicu, imate projekciju poreznih prihoda. Bilo je prijedloga na Vijeću kad je proračun naglo pao, to je bilo razvidno 2010. i 2011. da se ide na linearno smanjenje svima. Mi jesmo, smanjili smo gradskoj upravi, smanjili smo plaće, revidirali smo određene projekte, opet sportu nismo smanjivali. Sport je jedini, odustajali smo od kapitalnih projekata i investicija, ne u sportu, u komunalnoj infrastrukturi, u društvenoj infrastrukturi i to činimo još i danas. Ono što se radi, što se vidi, naše učeće je tu manje nego što bi inače bilo da imamo novaca. Kandidiramo prema fondovima, kandidiramo prema resornim ministarstvima i na taj način radimo. Znači moramo biti objektivni, moramo biti realisti i vidjeti s obzirom na financijske mogućnosti, moramo projicirati i proračune, tako i vi svoje. I ja bih htio i svi mi bi htjeli da Grad Ivanec ima porezne prihode 25 milijuna kuna, što bi bilo 10 milijuna više nego što ima. Kad bi bili u prosjeku Republike Hrvatske po glavi stanovnika, tada bi Grad Ivanec imao 30 milijuna kuna proračuna, porezni prihodi bili bi duplo veći, no na žalost nemamo. Uvjeran sam da tada ne bi bio takav problem s financiranjem sporta kakav je sada. Sve što sam u uvodu napomenuo, što nam slijedi koji su izazovi stavljeni pred nas, mislim da je ovo dobar put, dobar način i ponavljam Zajednica, sportske udruge, sportski klubovi uvijek su imali sugovornika i u meni i u gradskim službama kada su to željeli.

Vladimir Lacković: Ne bih govorio o strategiji sporta jer tu riječ niti ne volim previše, nego bih se osvrnuo na sadašnje stanje pa i ono koje je bilo prije nekoliko godina. Mislim da nam je to sada ključno jer sve ovo što smo danas čuli može poslužiti za nekakvu daljnju orijentaciju, međutim sve se svodi na novac, a kojeg ima toliko koliko ima. Po meni čak i nije premalo, mislim da je to jedna optimalna svota koja se objektivno iz poreznih prihoda može izdvojiti za sport, a to je preko milijun kuna godišnje. Muče me tri stvari: ravnopravnost, realnost i transparentnost. Transparentnost je vidljiva već na činjenici da se sredstva raspodjeljuju na dva način - jedan dio se dostavlja Zajednici sportskih udruga to je polovica sredstva koja se odnosi na sport, a polovica se na drugi način plasira što bih ja nazvao i malo netransparentno. Izgradnja tih kojekakvih asfaltiranih igrališta nije u situaciji kad se stvarno sredstva moraju trošiti na sam sport, sportaše, na

materijalne troškove koji su prisutni. Vidimo da prilična sredstva idu na izgradnju i uređenje sportskih igrališta. U 2013. godini to je čak 450.000,00 kuna, a 2014. godine 254.000,00 kuna. Druga stvar je realnost – sve udruge na području Grada Ivanca moraju se ponašati realno i racionalno i pokrivati se s onakvim pokrivačem koliko je dug. Mnogi se mogu ugledati na Nogometni klub Margečan koji s 30.000,00 kuna obavlja godišnja natjecanja, u 30 prvenstvenih utakmica, gdje igraju tri kategorije natjecanja s praktično 30 kuna ili čak manje koliko se dobiva iz gradskog proračuna. Tu je u pitanju i ravnopravnost – nije logično da za Nogometni klub Mladost Margečan bude doznačeno iz Zajednice 29.000,00 kuna, a za Klub padobransko jedrenja skoro 31.000,00 kuna, ali svi znamo tko se bavi tim sportom i zbog čega je to tako. Takvi kriteriji nemaju nikakvoga smisla, tu je bit stvari gdje treba izvršiti promjene. Ima tu i nekih drugih stvari, međutim, nemojmo polaziti od članarine. Ja se divim Sportskom ribolovnom društvu koje ima takvu članarinu, ali teško je to ostvariti u jednom Nogometnom klubu gdje su često djeca siromašnih roditelja, to je nemoguće. Bili bi sretni da možemo takve članarine imati ili da imamo sponzore koji bi mogli pomoći u financiranju tog najmasovnijeg i najpopularnijeg sporta, ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu. Još sam htio reći oko te realnosti da je to bit našega posla u sljedećem razdoblju da te kriterije koji nisu posve loši, ali da se mogu nadopuniti, popraviti to je sasvim sigurno i na njima treba neprestano raditi.

Milena Golubić: Replika gosp. Lančiću - nisam mislila samo na rukomet, već sam mislila za sve sportove da li se mogu pokrivati s onim sredstvima koja dobivaju od Grada.

Stjepan Držaić: Od prošle godine sam volonter u Nogometnom klubu Ivančica Ivanec. Ovo anonimno pismo je totalna glupost jer sva sredstva koja se dobe iz Grada utroše se direktno na sport. Iz godine u godine su minusi koji se prenose pa bi se moglo odvojiti od proračuna da se to dopuni klubovima da bi mogli normalno funkcionirati. Roditelji puno troše. Kad idemo u gostovanje dolazimo kao posljednji siromasi, a dolazi klubovi koji imaju svi svoje dresove, trenirke pa je to malo žalosno kad to roditelji vide.

Branko Matijević: Vezano uz cjelokupan sport grada Ivanca, koliko god mi htjeli i voljeli jedan sport, bili nakloni iz bilo kojeg razloga, osobnog, obiteljskog ili ne znam kojeg razloga bavljenja sportom, bitno je da čovjek kada diskutira i uđe u raspravu o bilo kojoj temi da dobro prouči temu o kojoj želi raspravljati. Naime, od ovih 23 udruga i još jedna, 24. koju trebamo primiti, to je lepeza sportova kojim se naši sugrađani bave i još onih stotine s kojima se nažalost ne bave. Za neke države i za neke gradove, neke sredine to su ključni sportovi, nažalost za naš grad nisu. U tim sportovima su naši građani Republike Hrvatske ostvarivali zavidne rezultate, svjetski prvaci, olimpijski prvaci. Mi nažalost niti nemamo takve klubove, a kamoli da bi imali prvake županije, da ne kažem zone ili države. Znači, Grad Ivanec ima to što ima. Mi imamo sportove koje imamo. Imamo ih zato što se dio građanstva želi baviti tim sportom i bave se, imamo kadrove koji su se godinama, radeći, školujući se, trudeći pratili te sportove, ulagali u te sportove. Imali smo donatore koji su to podupirali. Meni je žao što je taj najpopularniji sport zvan nogomet, ta najbitnija sporedna stvar na svijetu došla na ove grane koje je došla. U

smislu popularnosti sporta, jer to je bio prvi sport u gradu Ivancu, tko god ima godina kao i ja ili malo više taj zna što ja govorim. Problem je bio gdje ćemo stati, ali sve se mijenja, pa se i to sve promijenilo htjeli mi to ili ne. Bilo je tu i subjektivnih i objektivnih razloga. Primjer Varteksa, možda neće sutra ni Hajduk postojati, ni ne znam koji grad, koji klub koja veličina, ništa više nije veliko ni sveto, to si zapamtite. Ali dok god ima nekoga interesa za neki sport, dužnost je nas, sportskih radnika da to podupiremo, a od nas se od ovih tu tabela od 2005. do 2015. uporno očekuje da štopamo nešto, da smanjujemo, da ne damo pritisak da se povećavaju, da se osnivaju ti novi klubovi, te nove aktivnosti. Svako dijete nije za svaki sport, svako dijete se ne može baviti svakim sportom, to bi trebali znati. Kad gledam u tabelu o kojoj svečano govorimo stalno, ja sam 2005., 2006. ili 2003. kad smo počeli sa radom ozbiljnije mogao kupiti rezervoar goriva za duplo manju cijenu nego sad, a kilometri su mi ostali isti ili su se povećali jer smo u većem rangu. Znači, ova tabela dobro pokazuje koliko ste izdvajali ili koliko niste izdvajali sada. Vi bi po troškovima koji su realnost nekakva trebali znati da danas za isto to što se bavimo, nekad tih 10 klubova, a danas 23, trebali barem duplo više novaca da bi isto funkcionirali. Da se ne bi povećali u rangu natjecanja. Što bi bilo da je rukometni klub u prvoj ligi, što bi sad s njime, ne možemo mi to financirati. Dalje je vrlo bitno u ovoj diskusiji ovdje, želim reći o svom klubu jer je puno puta bilo riječi da ribolov ne spada u sport, po našim papirima 59.000,00 kuna smo odvojili direktno za natjecanja, a 28.500,00 kuna ćemo dobiti sad, ove godine. Tih 28.500,00 kuna nije dostatno da platimo struju, vodu, plin, smeće itd. da ne govorim o košenju i održavanju, da vam uopće to ne spominjem, da nam treba samo da platimo, mi koji imamo objekte to je Margečan, to je Ivanec, nogomet, ljudi koji imaju objekte trebaju to održavati. Znači to su sredstva koja nisu dostatna za održavanje objekata. Morate to uvijek na umu imati. Gospođa Golubić je postavila pitanje koliko košta. Evo sad ću vam reći, samo grubo dio izračunati, negdje sam to zapisao, da mi treba primjer za jednog natjecatelja, samo za jedan dan natjecanja treba 500 do 700 kuna, zavisi o vrsti gdje se vode natjecanja, bez prijevoza, bez pribora, bez ičega. Druga liga ima četiri natjecatelja, treća ima tri natjecatelja pa si to pomnožite puta kola, puta lige, doći ćete do cifri koje neću ni spominjati. Zašto? Imamo sponzore, imamo roditelje pa to još nekako podmirujemo, ali sve teže i teže. Jer gledajte, mi smo prošle godine još mogli otići u Elkom, mogli smo otići u IMI, mogli smo otići u mnogo onih privatnih obrta, malih firmi, ove godine ne možemo. Ove godine ćemo još manje moći otići. Mi nemamo sponzora, kad ste uspoređivali Varaždin, sad ću vam reći gdje je Konzum dao milijun kuna. Zajednica sportskih udruga Grada Ivanca nema takvih sponzora, Varaždin ima. A kad se uspoređujemo prema Marofu, Ludbregu, Lepoglavi, Zaboku, Krapini, te gradove koje poznajem, pogledajte rangove tih sportskih udruga u kojima su oni i broj, i u kojim su ligama pa ćete vidjeti koji je to odnos. Ivanec se može podičiti sa dobrim sportom, kvalitetnim sportom. Od 2001. godine mi nemamo negativnu udrugu, mi nismo imali dubioza u sportu, da je netko ostavio milijun, dvije, tri, pet milijuna duga u sportu, mi toga nemamo. Znači da u tim klubovima ipak sjede odgovorne osobe, ljudi koji drže do sebe, kluba i grada. Mi trebamo ići u nedjelju na zonu, to vam je međuzupanijsko natjecanje i mi smo jedini klub koji ima četiri ekipe. Što vam to govori? Veliki klubovi, tri puta veći od nas po broju članova, nemaju mlade, nema ovo, ne rade. Zašto? Treba novac naći,

treba hodati, treba moliti. Ljudi su se umorili. Sram ih je više. Dolazite kod istih ljudi pretežito. Mene je već sram doći kod prijatelja pa daj mi 500 kuna, pa moliti za prijevoz. Mislim ljudi, to su problemi, a još uvijek idemo sve radimo na ovom prijateljstvu dok to možemo. A što kad se to promijeni, kad ovi ljudi koji imaju takve ljude, danas sutra odu i što će onda biti od toga svega. Ključni, gospodine gradonačelnice Zakon o sportu, ključan je to dokument za sportaše. I ne samo to kolika će biti stopa i otkud će se financirati i ključno je ono da li ta djeca trebaju liječnički pregled koji košta 250 kuna. To je ključno. Pa pomnožite tih 900 puta 250 puta 2, pa koliko to mi godišnje moramo dati novaca samo za to. I otkud ti novci. Nitko o tome ništa, mi smo to samo spomenuli i sad ćemo danas to spomenuti. 31. završava rasprava o sportu, čitanje u saboru i opet ćemo tako stalno nanovo. Ja se slažem da treba biti sportske rekreacije, ali se isto tako slažem da ta rekreacija treba biti pod stručnim nadzorom. I ove građevine sportske o kojima vi govorite, i trebaju ako se budu financirale iz europskih fondova, da, ali ako se sad budu financirale iz ovog našeg malog proračuna kojim vodimo grad, onda ne znam tko će danas sutra u tim objektima uopće nastupati. I mi ćemo ugasiti ove klubove ako ovako nastavite sufinancirati sport. Meni je jedino drago što u ovih 10-12 godina je rastao broj udruga bez obzira na sve. Znači da smo mi ovdje uspjeli koji sjedimo ovdje. Nismo dozvolili da klubovi se ugase i nismo dozvolili da se novi ne osnuju. To je naša pirova pobjeda, ali pobjeda. Sufinanciranje ovih školskih kadrova po pitanju trenera, mislim da su to stvari o kojim bi Grad trebao i morao ako želi budućnost u sportu. Pokazali bi tu dobru volju i dobili bi te kadrove o kojima stalno govorimo. Ne možemo pristati na profesionalca ako ide nauštrb ovih udruga. Tu je ključ toga. Da, neka bude zaposlen u Gradu Ivancu, ali ne od ovih 650.000 kuna da nama ostane 600.000,00 kuna. Pitam što ako se sutra pojavi plivanje ili skijanje?

Milorad Batinić: Imamo dvije vrste, dvije razine sportskih građevina. Ono što je možda i pojašnjenje i na raspravu gospodina Lackovića, Grad Ivanec ima sklopljen ugovor sa Srednjom školom Ivanec, Osnovnom školom Ivanec i za sportsku dvoranu u Salinovcu i u Ivancu u Srednjoj školi, iz proračuna, mimo ovih 650.000,00 kuna koliko ide Zajednici, negdje 190.000,00 kuna koji su ti prikazani u raspodjeli sredstava sporta ide za najam sportskih dvorana. Znači, Grad je osigurao prostor za bavljenje sportom svih klubova. Kad bi to dodali, onda je to 840.000,00 kuna pa kada bi tome pridodali koliko dobivaju posebno i tu je jedna digresija, znači Grad može financirati i sufinancirati održavanje sportskih terena koji su u njegovu vlasništvu. Ide dotacija NK Margečan i NK Ivančica, pomoć u nabavci opreme za održavanje tih terena, to su ta sredstva koja su ovdje iskazana u milijun i nešto kuna plus sportske manifestacije. Tako da ne možemo govoriti samo i raspravljati o financijskom dijelu 650 ili 640 tisuća kuna. Moramo objektivno sagledati stvari. Vi se sjećate u srednjoj školi, mislim, ne znam koje godine je bilo kada se radila rekonstrukcija poda. Mi smo tada imali sreću da je uspjela Županija uskočiti i platiti nekih 400 ili 500 tisuća kuna. Što će se dogoditi sutra, ne sutra još, ne bi trebalo biti po planu nadam se, u Osnovnoj školi, dvorana u Osnovnoj školi Salinovec, Srednja škola, kada će trebati takve investicije. Kada će trebati neke druge vrste investicija na obnovi, uspjeli smo i sanitarne čvorove u Srednjoj školi uspjeli provući kroz Županiju i nešto sitno smo se uključili forme radi. Zato kad govorim o financiranju

sporta, ne mislim samo klubova, dotacija direktno, nego je i sportskih građevina i objekata. O tome bih volio isto vaša razmišljanja jer neće moći, moramo biti svjesni da smo promijenili određena pravila, moramo mijenjati i navike. Druga vrsta sportskih građevina, to su ova asfaltirana malonogometna i košarkaška igrališta, ne znam stvarno zašto budu u oči. Vjerojatno ste svi čitali Strategiju razvoja Grada koja je jednoglasno donesena. Cilj je ravnomjeran razvoj svih dijelova grada na području administrativnog područja grada Ivanca. 55%, a možda i više, stanovnika živi u prigradskim naseljima, kojima je igralište društveni dom, koji još uvijek nema, isto čekamo, za neke smo dobili sredstva za neke još čekamo jer vlastitih prihoda nemamo dovoljno. To je jedino mjesto i sportskog, i društvenog, i kulturnog, i bilo kojeg zbivanja, okupljanja, događanja. Zar će te im to uskratiti na takav način? Ja neću. 45% stanovnika Grada Ivanca živi u ovom užem centru. 5.500 tisuća stanovnika, Grad Ivanec ima cca 13.700 stanovnika. Ljudi to je ono što kad vodimo rasprave, ja bih volio da sagledavate cjelinu. Što se tiče stručnog kadra, neka bude u Gradu. Da, razmišljali smo o tome. No uvodno sam bio napomenuo, sada ću nastojati ponoviti, da li je rješenje i u kulturi, imamo 60 udruga u samoj kulturi, a kompletnog civilnog društva 80 udruga. Znači, osim sporta, rekreacije koje su upravo u Zajednici. Netko o njima treba voditi računa ili ih prepustiti kao što velite sami sebi. Mi smo oformili Vijeće za kulturu, međutim, to nije dovoljno. Sad smo napravili ovaj iskorak, da li je rješenje da Grad zaposli jednu osobu takvoga profila koja će voditi brigu o kulturi i sportu u ovome dijelu da bude direktan kontakt Zajednica, Gradsko vijeće, gradonačelnik? Ali to je na vijećnicima. To je na Gradskom vijeću. Znači što to znači? Odvajanje određenih novaca za to. U ovoj situaciji, ovog proračuna kakav je sada. Ali o tome mora raspravljati Gradsko vijeće i ono mora donijeti odluku o tome. Može i predložiti jer svaki vijećnik je predlagatelj. Nije sporno ništa od ovoga što smo ovdje čuli, sve su to činjenice i to su sve argumenti. Zato je dobro da sve to uđe u ovu raspravu, da se vidi što se iz toga može polučiti, koji rezultat se može najbolje polučiti. Kad govorimo o financijama, izdvajanja za Zajednicu, uspoređujem sa proračunom. Kao što je u sportu 650.000,00 kuna bilo 2010., tako je i 15 milijuna izvornih poreznih prihoda tada bilo puno više nego što je danas, a na istoj smo razini. Analogija, da li bi mi htjeli više realizirati, pa naravno da bi. Potreba je, nisu želje, nego je naprosto potreba, ali nemamo novaca. I što radimo tada? Tada revidiramo planove, od nekih projekata ne odustajemo, ali stavljamo na drugu razinu. Kada se stvore pretpostavke, da li vanjski izvor financiranja tada idemo sa njim. Isto tako vrijedi u zajednici sportašima da i vi revidirate svoj plan. Kome da ja uputim pitanje, predsjedniku Vlade, Saboru, dajte mi više novaca. Ne možeš više nego što imaš. Vi možete uputiti Gradskome vijeću ukoliko izglasa veći proračun, ja nemam kome što se tiče proračuna, financijskih, znači porezni prihodi su definirani, namjenski prihodi su definirani, orijentirali smo se na neke druge izvore. Naprosto, to je perspektiva. Spoznajući situaciju koja je u proračunu, upravo i vas upućujem, sportaše da razmotrite, da vidite da li postoje neki drugi izvori financiranja, osim ovih standardnih koje već poznajemo.

Tibor Surjak: Ja bih samo pošto je sad ovdje izvršni odbor Zajednice sportskih udruga htio spomenuti ovu utrku ponovo koja se održava za manje od mjesec dana na Ivančici pod organizacijom Brdsko – biciklističkog kluba Ivančica. Oni nisu još u Zajednici? Nisu

još. Ovako, ne bih nikoga kudio ni ništa, činjenica je da je 3.000,00 kuna premalo, ali još uvijek se računa na tih 3.000,00 kuna od Grada. Radi se o nečemu što se može odraditi preko te trke, znači za sljedeću godinu. Sad je bila slična utrka u Buzetu, gdje je nastupalo 240 natjecatelja iz 13 zemalja. Znači, kada dođu samo ti natjecatelji sa svom svojom svitom, već je njih skoro 1000. Pa je to recimo jedan dobar primjer gdje se može puno tih poreznih prihoda u budućnosti prikupiti, ne naravno odmah prve godine. Takva trka bi se morala prijaviti do 10. mjeseca za iduću godinu, mislim da bi to bilo pametno i trebalo bi se o tome razmisliti i to ne samo od strane Zajednice sportskih udruga, ne samo od Grada, nego i od turističkog do gospodarskog nekakvog aspekta, zbilja bi se trebalo o tome razmisliti. Na prošloj sjednici Vijeća bilo je pitanje zemlje na Ivančici, privatno je zemljište. Koliko sam čuo, nitko nema nikakvih problema s tim od privatnih vlasnika. Bitno je samo da održavaju šumu, da je čisto, neki su čak zadovoljni s njima jer odrađuju onaj dio posla koji bi sami vlasnici morali u šumi odrađivati. Što se tiče same cijene, cijena za ovu utrku sad je otprilike 34.000 kuna, s time da im tu otpada 24, 25 tisuća kuna na mjerenje vremena, suce, hitnu pomoć i prijevoz. Na to im otpada nekakvih 80% cijelog budžeta. Ova utrka se sad vozi kao državno natjecanje otvorenog tipa gdje naravno mogu sudjelovati svi. Znači to je 5. utrka po redu, prošle godine je bilo 100 vozača, ne znam sad točno, iz 5 ili 6 zemalja. Utrka po ovom, znači u Europskom kupu, ja ne znam što bi jedno austrijsko selo dalo da dobije utrku Europskog kupa gdje ne dolaze luđaci sa dredloksima na ludim biciklima koje su im kupili starci, nego dolazi ekipa, Slovaci s 5 biciklista, dolaze Englezi s 5 biciklista, znači dolaze ekipe. One trebaju negdje jesti, spavati, i to je cijela priča. Na kraju krajeva, malo kudim, bilo je nekad, davalo se za projektnu dokumentaciju na Ivančici i tako, pa bi se možda i to moglo aplicirati, dokumentaciju imamo. Činjenica je da je tih 3.000,00 kuna premalo, ali bolje išta nego ništa. Cijena te europske utrke bi bila negdje oko 60-ak tisuća kuna, ali velim dugoročno bi to bilo isplativije jer ti ljudi, to se naravno boduje za Europski kup, to su stvarno ljudi koji se s tim bave i oni moraju dolaziti ovdje i trenirati. Znači prije utrke, poslije utrke, ne znam kako, svako drugačije, neki put netko ostane ovdje 10-15 dana, tko ima ne znam koliko love, a neki dođu samo na trku. Činjenica je da ljudi to rade, kako smo već čuli, s jako puno entuzijazma i oni daju sebe koliko god mogu i koliko god znaju. Cijelih tih 34 tisuća kuna dobiju od, namaknu od samih startnina. Oni do samo zadnjeg trenutka ne znaju da li budu imali za platiti suce, da li budu imali za platiti samu utrku. Sponzori koji u svakom sportu tako je kako je, sve lošije i sve bude lošije. Oni su znači BBK klub Ivančica i iz tog kluba su izašli 5-6 klinca koji se bave, koji su dobri, što je i bit svakog kluba. Jedan biciklist u Varaždinu vozi BMX skokove i ušao je u Red Bull momčad što je recimo top ekstremnog sporta. Znači, tih 4-5 klinaca, sad su ih namamili u Biciklistički klub Sloga u Varaždinu, oni se bave inače cestovnim biciklizmom, ali budu, ako imaju dečke koji znaju, lako je kad imaju financijska sredstva. Ta staza je planirana koja je napravljena, vele ljudi koji dolaze ovdje da je vrhunska staza, da takve staze nema uopće na ovom području. Slovenci i Austrijanci vele da je baš selektivna staza i da je jako dobra. Ta staza je trebala u samom startu biti kao neka pokazna staza što bi se na ovom našem bregu dalo napraviti jer činjenica je da imamo veliki breg koji je neiskorišten, jedino ga ovi gore koriste. S vrha bi se moglo potegnuti više staza, dalo bi se puno toga napraviti, samo treba negdje krenuti. Rekli ste, treba sport dići na novi

nivo, mislim da je ovo prilika i mislim da bi se ovdje svi trebali malo s time pozabaviti. Gospodin Šimunek je rekao da promocija sporta van grada, gdje ćeš bolju promociju, ovaj dođe s biciklom ovamo, širi promociju Ivanca cijelom Europom, a s vremenom vjerojatno i šire. Završit ću slično kao i gospodin Šimunek, u nadi da bude sluha u budućnosti i nadam se već za sljedeću godinu da na kraju bude nešto od toga.

Daniel Vlaisavljević: Ova utrka, to je nešto fantastično, nešto novo, mi smo to prepoznali i metnuli kao manifestaciju u svoj proračun, samim time smo vam dali i odgovor na neki način. 3.000,00 kuna je simbolika. Sad pogledajte problem sporta, sad ćemo vam objasniti u ovom primjeru, referirajući se na gospodina Lackovića. Apostrofirajući NK Mladost Margečan, vjerujte mi, to je jedan nogometni klub, tu je predsjednik kluba, entuzijasta, rijetko gdje se viđaju takvi entuzijasti. Otkud to ti ljudi rade, vjerujte mi, bez skrupula, nemam pojma. To je toliko djece, to je toliko ekipi, to je toliko svega, ali to ne traje godinu dana, to ne traje već dvije godine. Vi ste sada već imali obljetnicu, tj. sad će biti, 40. obljetnica. Proračun, ono što je rekao gospodin Lacković 27.867,00 kuna, a četrdeset godina rada kluba, to je taj problem.

Tibor Surjak: Oprostite što se miješam, ali ovo se miješaju kruške i jabuke.

Daniel Vlaisavljević: Ne, ne miješaju se. Pazite, novci su, sport je jedno i drugo. Mi to trebamo isfinancirati. Ja vam sad pokazujem razinu koliko je malo za taj NK Margečan, dok za jednu dobru trku treba toliko.

Tibor Surjak: Gledajte, nisam ja rekao da se izvlače iz Zajednice sportskih klubova.

Daniel Vlaisavljević: Ne, nismo se razumjeli. Ja vam samo želim tim primjerom reći koja je razina problema tu.

Tibor Surjak: Svi znamo da novaca nema, bili bi rezultati puno bolji da novaca ima. To je apsolutno, ovo je katastrofalni primjer da ekipa mora izvisiti. To se ne bi smjelo događati.

Daniel Vlaisavljević: Zato ja vama to vijećnicima apeliram. Postotke kad gledate od 2005. imate 8,4%, 2015. imate 6,95%, ali je u 2005. u tih 8,04% bio samo postotak koji se izdvajao za Zajednicu. Sada imate tih 6,95% posto koji izdvajate i na igrališta i na sve ostalo.

Tibor Surjak: Da, ali nisam ja tu kudio nikoga.

Daniel Vlaisavljević: Ja nisam niti shvatio vas da ste kudili, naprotiv, nego vi ste baš poticajno i u principu debatirali da bi mi dotakli pravi problem teme, vi jeste baš na tragu koji je korijen problema u cijeloj toj priči. No, ono što želim reći u ovom dijelu, recimo, Paragladerski klub „Let“ Ivanec, on je ove godine izgubio 340 bodova, prema egzaktnim podacima, moram to objasniti, on je izgubio 340 bodova, pao je. No, međutim, to je klub koji ima vice prvaka. Mi moramo to nagrađivati. Imate u kriterijima bodove koje možete

uzimati za uvjete rada, objekti ili tereni. Mi smo dakle zbog te situacije koju imamo financijsku u samoj Zajednici, prvi put ove godine, dakle svi klubovi, na inicijativu Rukometnog kluba, Ženskog rukometnog kluba se odrekli tih bodova, jer smo rekli ako Grad već plaća nama teren, nije fer da si ih bodujemo neka se boduju klubovi koji zaista imaju te terene. Dakle, to je nogometni klub, jedan i drugi, i ŠRD. Mi smo doslovce u tim kriterijima iscrpili sve mogućnosti da bi dobili na kraju godine situaciju po iznosu, po odluci Izvršnog odbora ostala su sredstva koja su dodjeljivali nekim klubovima koji su potrebitiji, pa među njima čak i NK Mladost dobio nešto malo više, ali da ne bi bilo sada da je dobio neka ogromna sredstva, to vam je 3.700,00 i nešto kuna.

Milorad Batinić: Samo bih htio protumačiti, znači 650 je Zajednica, 190 su dvorane, znači manifestacije, tako da ovaj iznos 6.95 %, ovih milijun kuna tu nije bilo gradnja sportskih terena i investicija. To je otišlo direktno za sport, plus održavanje terena jednome i drugome, znači to je to. U 2013. u proračunu za sport je bila gradnja nogometnog igrališta, ali ni u jednom ovom drugom ne. Isključivo sredstva, znači za Zajednicu, za Udruge, za održavanje sportskih terena, za nabavku sportske opreme, znači bez gradnje infrastrukture. Mislim tako da, postoji program sporta gdje se točno vidi za što je namijenjeno.

Ivan Vidaček: Jedno pitanje gradonačelniku samo. Za održavanje sportskih terena, sad sam već 10 godina predsjednik kluba. Bilo je prije 7 godina, 50 tisuća kuna. Prije par godina nije bilo ništa. Pošto smo išli sad zadnje dvije godine, Ivančica je dobila 33, a mi 17, možete li mi objasniti zašto je ta razlika nastupila, bilo je pola – pola prije par godina kad smo dograđivali svlačionice. Sad smo dogradili, vidite koliko novaca podijelite, tako je to. Da vidim baš zašto je razlika između nas i njih pala baš toliko.

Milorad Batinić: Mi smo bili i jednom i drugom klubu pomagali financijski što se tiče uređenja prostora jer to su gradski prostori, u vlasništvu Grada, isto kao i tereni. Znači, to je osnova. Nabavka opreme koja nije ovdje iskazana, na stavci sorta, također je išla. Manji je iznos jer smo tako dogovorili. Jedna stvar je pitanje procjene jednih i drugih, koliko selekcija, koliko treninga na terenu, koliko uništavanje terena, koliko tko teren više koristi, odnosno je koristio.

Ivan Vidaček: Tu nema razlike nikakve, a kosilicu smo kupili vlastitim sredstvima. Kosilicu smo prvi put dobili ove godine, dosad smo kupovali sami sve. Struju, vodu, plin, sve plaćamo, vodu plaćamo za zalijevanje igrališta, pošto možda Ivančica ne plaća. S njima možda Ivkom surađuje, pa navodnjavanje i takve stvari, mi sve održavamo sami. Vidite zgradu tamo u Margečanu, od temelja do krova sve održavamo, sa 17.000 kuna.

Milorad Batinić: Moramo biti realni, znači procjena je bila s obzirom na nekakvu statistiku da NK Ivančici za održavanje sportskog terena treba više. Koliko selekcija ima, koliko treninga, znači ako stavimo neke parametre, znači da nitko nije, a nisam ja to iz rukava izvukao, to je procjena. Da li vam je dovoljno to što dobivate, to ne znam. Ali isto tako

znam da je u određenom vremenskom periodu, koliko me pamćenje sjeća, da ste koristili kosilicu mjesnih odbora.

Ivan Vidaček: Ne, za mojeg mandat, znači deset godina, ne.

Milorad Batinić: Ja vrlo dobro znam da sam odobrio da se traktorska kosilica koja je na raspolaganju mjesnim odborima Radovan i Margečan da se daje na korištenje NK Mladosti Margečan.

Ivan Vidaček: Samo jednu polusezonu.

Milorad Batinić: Mislim da trebate biti objektivni i realni i sagledati kolika je bila investicija u objekt. I jedni i drugi ste dijelom vlastitih sredstava, vlastitim radom, opremili prostor onako kakvi jesu. Svaka čast. Ali isto tako morate shvatiti da kad bi se to stavilo u odnos NK Mladost Margečan, NK Ivančica koliko se investiralo u opremu u onom dijelu koliko smo bili sufinancirali jer obično se usporedba vrši sa svim sportašima koji koriste dvoranu, onda je jeftinija dvorana na godišnjoj razini nego što su oba terena, s obzirom na broj sportaša i klubova koji ih koriste. Ali nitko to nikada nije stavio pitanje, niti je netko iz Zajednice, niti je tko to predbacio zašto je to tako. Naprosto, sport je takav. Nekome treba više u ovom dijelu, nekome treba manje, ali mislim da treba biti realist. Ja bih volio da vi i gospodin Friščić analizirate ukupan iznos pa ako je procjena bila kriva, što vas dva predložite, ako treba NK Mladost Margečan više, promijenit će se iznos.

Predsjednik Vijeća konstatira da je u 20,02 sati sjednicu napustio vijećnik Mirko Žimbek pa je sjednici nazočno 16 vijećnika.

Damir Friščić: Sve vas lijepo pozdravljam kao predsjednik NK Ivančice. Prvo ću odgovoriti prijatelju iz Margečana, gospodinu Vidačeku i gospodinu Lackoviću. Činjenica je sljedeća da NK Ivančica ima ugovor iz 1995. godine, kada je Grad preuzeo igralište NK Ivančice što je po meni isto bilo upitno ali takav se zakon donio u Hrvatskoj, gdje je NK Ivančica ovlaštena, kao vlasnik, gdje piše da će Grad sve troškove održavanja terena, ali sve plaćati do kraja. Prvi put smo to dobili 2010. ili 2011. godine čini mi se i dobili smo 40.000,00 tisuća kuna od gradonačelnika koji je priznao prvi da to pripada Ivančici. Dotad smo trošili, dakle punih 15 godina, svoja sredstva koja nisu mala i ne bih sad o tome puno govorio, samo bih htio reći to da se nakon toga javio NK Mladost Margečan, i nama je oduzeto 7 tisuća kuna, dobili smo 50.000,00 kuna, a vi ste dobili 17.000,00 kuna, a vaše igralište je dao župnik, ni to nije gradsko čini mi se. NK Margečan je privilegiran i jako mi je krivo ovdje da slušam takve hvalospjeve o NK Mladosti Mladosti za koju ja osobno smatram da je udruga na kraju Grada, prekrasna udruga koja nema konkurencije koja je ovdje. Ja osobno se zalažem da nogomet uđe u prvu kategoriju, to je naša stvar koju ćemo mi riješiti među sobom. Znači nogomet kao sport, mora biti u prvoj kategoriji, ali isto tako mora se znati razliku, da NK Ivančica je klub star 82. godinu. Ovdje gore vidiš na špici, tu je ona crvena tabla, to je tabla NK Ivančice koja

je odgojila mnoge ljude pa i mene. Predsjednik je bio Milan Gobec koji je tu dolje bio obješen, za njega ne bi nitko znao 1994. godine, mecena, tu je dolje živio u ovoj kući. NK Margečan znači ima svoje sponzore i ne troši 27.000,00 kuna, nego troši puno više i puno više vrijedite. Imate jače ljude nego NK Ivančica i na tome vam zavidim i vrlo ste homogeni, i na tome vam zavidim, ali vam i čestitam. Ja sam kao predsjednik Gradskog vijeća Mladosti dao 40.000,00 kuna prije, davao sam svojom odlukom i znam da je premalo 27.000,00 kuna i to sam rekao i tajniku i predsjedniku i borit ću se da puno više dobijete. Morate znati što je NK Ivančica i da ovo što je gradonačelnik napravio i ovaj Grad, da ovih 40.000,00 kuna je bilo skinuto kod vas na 33.000,00 kuna, a NK Ivančica će sada zaposliti čovjeka, profesionalca koji će održavati taj teren. Znači da ne budemo se tu sad cifrali, dragi prijatelju, velim, poštujem Mladost i borit ću se za nju kao nogometnu udrugu, ali morate vi poštivati Ivančicu. Sad ću iskreni biti prvi puta u povijesti, ja znam kako ćete vi reagirati, ali Ivančani će se braniti sa 200 igrača, sa 6 selekcija, sa 27 utakmica u svakom mjesecu. I NK Mladost nije najbolja konkurencija Ivančici, niti Ivančica Mladosti. Ima klubova za vas, ima za nas, ali ne smiješ tako govoriti da Ivančica ima 33 000 kuna, sad ne znam gdje ćemo naći još novce da platimo minimalnu plaću čovjeku koji će taj gradski objekt održavati. Zasad samo to, ima tu puno toga, nažalost NK Ivančica je jako ugrožena, ona je prije dvije godine skoro stala. Rekao sam imamo dvije stotine djece, sada 7 utakmica igramo svaki vikend. Ujutro kada dođe veliki autobus, najveći iz Varaždina, kada mi natrpamo unutra 55-60 djece, male, od 10-16 godina, ovdje je gospodin Držaić nešto po tom pitanju rekao. Ja sam na to ponosan i time ćemo obraniti NK Ivančicu koja nije sada u dobrim uvjetima i gdje je vrlo teško. U tih 28 utakmica mjesečno, ne bih govorio o sucima i svemu, o držanju objekta od 11 tisuća kvadrata, znači, puno tih manifestacija je bilo na tom našem igralištu, od Dječje olimpijade, mi smo bili ponosni kad je rečeno da je čisto, uredno, sve spremno. I vaš teren je perfektan, pogledam ga stalno i sad sam bio išao i rekao gledajte dečki kakav teren imaju i svaka vam čast na tome. I trudite se i nemojte misliti da ću ikad biti protiv Mladosti, ali morate poštivati Ivančicu. Od kada je Zajednica osnovana, ona je realitet, ona je tu, ja sam njezin potpredsjednik, smatram da kriteriji nisu u redu, ali mi ćemo polako doći do toga. NK Ivančica je od 2005. do danas izgubila u odnosu na ona primanja 700.000,00 tisuća kuna. To je ogroman novac. NK Ivančica nikada nije igrala ligu ovu koju će igrati sada. To je jedini kup u županiji, nikada nitko nije prošao u ligu koju će sada, to je 1. županijska liga, nije nas sram, to je realitet, igrat ćemo ju. Ali velim imamo tu djecu koja dolaze i koja će doći. Nogomet je sport broj jedan, nama stvarno djeca dolaze, to su vaša djeca, od 6 godina i do veterana, znači to više nisu djeca, koji nam se ne priznaju nažalost, a vrijednost je da taj veteran igra, i taj čovjek od 55 godina, ako igra nogomet još je radno sposoban, a njih se opće ne vrednuje. Ove godine, sada smo se vratili s prvom ekipom, vidjet ćemo sada u toj županijskoj ligi opet imati problem jer igrači koštaju. Ivančica ima sredstva koja ima i fali nam, cijelo vrijeme nam fali sponzora koji nisu bili u Gradu, fali nam novac za članarinu i za putne troškove igrača, to je 500,00 kuna prosjek po igraču, i žalosno je da naših 20 igrača koji su ovdje, na našem području stvoreni, da ti igrači danas igraju u Sloveniji, Austriji. Žalosno je da Slovenci hodaju u Cvetlin, mi imao djecu iz Cvetlina, i u Lepoglavu i Bednju, voze djecu kombijem u Ptuj. Mislim da im Hrvati koji smo u EU ne trebamo baš to blagonaklono gledati i da

moramo znati da nogomet je na tržištu i da on vrijedi. To nije profesionalni nogomet to je članarina, to je trošak koji naši igrači troše na benzin, koji mu daš da si popije sok i stariji igrač pivo i ne znam o čemu se radi, a ti Ivančani zavređuju da gledaju pravi nogomet. Mi smo igrali i 2. ligu i bili smo i u Osijeku i Vukovaur, dolazimo ponosno kao mali grad. Grad je pomagao, klub je pomagao i da iskreno velim, ja sam u jednom klubu bio 70.-ih i 80.-ih godina i da iskreno velim, danas nije lako, ali onda je bilo još teže. Naravno da politika i Zajednica kojoj sam ja dopredsjednik vodi jednu korektnu, poštenu, zajedničku politiku. To je nažalost na štetu NK Ivančice, ali mislim da svi si moramo razmisliti što će biti s tim klubom. Ja ne znam da li ću ga ja moći obraniti ove godine. I da vam na kraju iskreno velim, ja vam ovdje nisam došao da vam držim fige u džepu. Ove jeseni mi ćemo obraniti NK Ivančicu, ali možda prva ekipa neće igrati, ali opet će to biti moja sramota i to će ići na mene i zar baš ja moram biti predsjednik NK Ivančice kraj takvih direktora, milijunaša i gazda. Ja moram biti, to je prava istina. NK Ivančicu gledaju kao nešto što vrijedi. Mislim da ste shvatili NK Ivančica 1. momčad je i dalje bila ugrožena, ne znam dali ćemo i dalje tako biti, nemamo sponzora, nemamo gazdu. Takvi sportovi moraju imati gazdu, strateškog partnera, ali naravno da kod Zajednice mi moramo doći do pola sredstava, nama treba 300.000,00 kuna, a sada imamo 76.000,00 kuna Zajednice. Nedostaje nam 100.000,00 kuna upravo za prvu ekipu kako bi Ivančani gledali nogomet. Ja znam da će mnogi reći vi plaćate igrače. Pa naravno da plaćamo, 500 kuna za benzin i za hranarinu, da mu sendvič daš da bi igrao tu. Kako plaćam? Iz svojeg džepa plaćamo, sponzor Toni Gregur je davao. To je tako, nismo to tražili i sada imamo roditelje koji nam plaćaju trenere, 5 trenera u klubu. Teško je, jako komplicirano, ja sam danas u 3 sata digao pozajmicu od 10.000,00 kuna na sebe osobno da isfinanciram ovaj mjesec NK Ivančicu. Da li sam ja to zavrjedio?

Edo Rajh: Za riječ se javio gosp. Vlaisavljević, a s obzirom da je iskoristio svoje pravo za uključivanje u raspravu, dajem riječ gosp. Fereku.

Daniel Vlaisavljevc: Dobro, da li vi hoćete informaciju ili nećete? Ako nećete nije problem.

Dubravko Ferek: Moramo podržati profesora Friščića, slažem se definitivno sa njime, moram napomenuti da svaki sport ima svoje specifičnosti pa tako, tu smo se evo često osvrtni na kriterije, manje – više ispada da su manjkavi i da imaju nekih nedostataka. Svake godine, svaka udruga ima mogućnost da daje svoje primjedbe na te kriterije. Kriteriji su osnovani takvi kakvi jesu, obuhvaćeno je više kriterija u sportu, od masovnosti, kvalitete i ono što nitko nije spominjao dosad, i rezultati. Gospodin Šimunek je na početku tu stavio paralelu između Karate kluba Ivanec, znači 2003. i 2015. Karate klub je prvi puta dobio 3.000,00 kuna kad nisu postojali kriteriji, 2015. je sada dobio cca 30 tisuća kuna. Ali tu nije spomenuto da su na temelju kriterija dobiveni ti bodovi i ti novci. Unatrag deset godina, nema godine kada Karate klub nije dobio jednu državnu medalju, za prvo, drugo ili treće mjesto, a više puta i po 3 medalje.

Edo Rajh: Zaključujem raspravu. Završno gradonačelnik ima još jedno obrazloženje i prijedlog.

Milorad Batinić: Mislim da smo pogodili način kako započeti priču o izradi strategije razvoja sporta na području grada Ivanca, kao što sam rekao uvodno, ovo je početak javne rasprave. Ono što ću ja samo ponoviti vrlo kratko, predlažem da sada predložimo ovdje na licu mjesta članove radne skupine koji će sve te materijale kada zapisnik bude gotov, kada stručne službe obrade, sistematiziraju, da pogledaju i da se nastavno na Gradsko vijeće ponovo one donesu i usvajaju kao takovi. I tada bi se trebao usvojiti zaključak u kojem vidu, u kojem obliku, kako, na koji način se ide u izradu strategije razvoja sporta. Predlažem da klubovi vijećnika daju po jednoga člana, Zajednica jednog člana i ja moram sebe kao ovlaštenog predlagatelja predložiti u to povjerenstvo. Molim klubove zastupnika da se očituju.

Ivan Sedlar: Klub zastupnika HNS-SDP-HSU predlaže Luku Lančića.

Josip Šimunek: Zajednica sportskih udruga predlaže predsjednika Zajednice Josipa Šimuneka.

Vladimir Lacković: Klub zastupnika HDZ-a predlaže Stjepana Držaića.

Milorad Batinić: Ispred Grada Ivanca predlaže se i pročelnica Marina Držaić.

Predsjednik Vijeća daje na glasovanje prijedlog za formiranje radne skupine za izradu Strategije sporta Grada Ivanca u sastavu: Milorad Batinić, Marina Držaić, Luka Lančić, Stjepan Držaić i Josip Šimunek.

Nakon provedenog glasanja predsjednik Vijeća konstatira da je svih 16 nazočnih vijećnika glasovalo „za“ te je jednoglasno donijet

ZAKLJUČAK

Imenuje se radna skupina za izradu Strategije sporta Grada Ivanca u sastavu Milorad Batinić, Marina Držaić, Luka Lančić, Stjepan Držaić i Josip Šimunek.

Sve točke dnevnog reda su obrađene i predsjednik zaključuje rad sjednice.

Dovršeno u 20,20 sati.

ZAPISNIK IZRADILA:
Snježana Canjuga

PREDSJEDNIK GRADSKOG
VIJEĆA GRADA IVANCA:
Edo Rajh, dipl.oec.

